8506 Kristusovo vnebohod....
23. maj 1963: knjiga 89 Bertha Dudde

Čas Mojega vidnega obstoja za ljudi na Zemlji se je končal, ko sem se povzpel v nebesa.... Kajti izpolnil sem poslanstvo kot človek in končno dal svojim učencem in tistim, ki so verovali Vame kot v Božjega Sina, zadnje znamenje, ki naj okrepi njihovo vero.... Še enkrat sem se jim pokazal in jim dokazal svojo božanskost z vidnim vzponom v nebesa...., ki so ga smeli opazovati le zaradi svoje močne vere in ki naj bi jim dala veliko moči za njihovo nadaljnje poslanstvo: oznanjati Mene in Moj evangelij po vsem svetu.... Tudi za Moj vnebohod ni mogoče predložiti nobenega dokaza, pa vendar se je zgodil pred očmi tistih, ki so Mi bili popolnoma predani. Moj vnebohod jih namreč ni več prisilil k verovanju, saj so Me prepoznali in niso več dvomili, poleg tega pa so bili od Mene posvečeni v najgloblje spoznanje, zato sem se lahko pred njihovimi očmi povzpel kot zadnje znamenje svoje moči in slave, kar se je zgodilo in se je lahko vidno zgodilo, ker sem jim za to izkušnjo dal svojo izjemno moč. Vendar je bil to le proces, ki ga bo doživela vsaka duša, ki se izpopolnjuje na Zemlji, ko zapusti svoje telo in nato vstopi v duhovna kraljestva v sijoči svetlobi, ki pa bo človeškemu očesu ostala skrita. Odplava v kraljestvo, ki je njen pravi dom. Dokaze o tem je treba dati tudi ljudem, čeprav jih še nezreli ljudje, ki niso dosegli nobene vrste poduhovljenja, ne bodo priznali. Jezusov vnebohod bo ostal mit za ljudi, dokler ne bodo prodrli v duhovno znanje, saj se je zgodilo nekaj nenavadnega, kar so dejansko smeli doživeti le Moji sledilci. Vendar pa o tem ne bo več dvoma, takoj ko bo človeška duša dosegla določeno stopnjo zrelosti, ko zaradi spoznanja, da Bogu ni nič nemogoče, ne bo več mogoče dvomiti. Z Jezusovim vnebohodom se je dejanje odrešenja končalo.

Spustil sem se na Zemljo in se spet vrnil v svoje kraljestvo, ki ga tako ali tako nisem nikoli zapustil, saj Jaz sem bil in sem povsod, vendar sem se naselil v človeški podobi, da bi bil viden vam ljudem, zato sem se tudi spet vidno povzpel, da bi potem vedno in za vedno ostal viden vsemu, kar sem ustvaril zaradi blaženosti.... Moji so ostali zadaj in se počutili osamljene in zapuščene, ko sem jim izginil izpred oči, vendar so bili prežeti z Mojim duhom in so zdaj jasno spoznali svoje poslanstvo ter čutili, da jih duh spodbuja, da opravijo nalogo, s katero sem jih poslal k vsem narodom na zemlji. Zato sem jim dovolil, da so doživeli izjemen dogodek, ki je bil zadnji čudež na Zemlji, s katerim se je končala Moja hoja po Zemlji..... Potrebovali so namreč veliko okrepitev vere, saj je njihov stik z Menoj navsezadnje povzročil določeno mero odvisnosti, ki so jo morali še premagati, in tako se je vsak od Mojih učencev vedno znova lahko spomnil zadnjih dogodkov, da bi nato z vso vnemo izpolnjeval Mojo voljo.... Toda Jaz sem ostal z njimi v duhu in to jim je bilo dovoljeno tudi med njihovim Delanjem zame in za moje kraljestvo so pogosto slišali govore, zaradi katerih jim je bila moja prisotnost očitna, tako da je bila njihova ljubezen do mene vedno globlja in tako se je njihovo spoznanje v enaki meri povečalo in tako tudi

njihova zmožnost, da delajo Zame....

S svojim dejanjem odrešenja sem odkupil neizmerno krivdo ljudi za greh in človeštvo je bilo treba o tem obvestiti, kar se je to prav tako lahko zgodilo le prek ljudi, ki so sami doživeli Mene in Moje križanje.... Zdaj so lahko oznanjali najčistejšo resnico o tem velikem dejanju usmiljenja in tako so bili zlasti Moji prvi učenci nenavadno okrepljeni in opremljeni za svoje poslanstvo, saj sem jih lahko že vnaprej osebno učil in pripravljal na njihovo nalogo in sem izredno okrepil njihovo vero, čeprav so ohranili svobodno voljo. Vendar pa sta njihova ljubezen do Mene in njihov način življenja dopuščala Moj dodaten dar za njihovo službo, saj je bilo treba celotno človeštvo obvestiti o tem dogodku, ki je izhajal iz božanske sfere zaradi ljudi, zato sem hotel imeti ustrezne služabnike in odposlance, da bi to informacijo razširili. In ti so morali biti sposobni s popolnim prepričanjem podpreti to, kar so učili.... Njihova ljubezen jim je omogočila, da so se spoprijeli z nenavadnimi izkušnjami in o vsem skupaj z veseljem pričevali tudi svojim soljudem. Toda to spoznanje o Mojem odrešenjskem dejanju bo vedno zahtevalo določeno mero ljubezni, da bi ga sprejeli in mu verjeli.... Bo pa ljubečo osebo prežel Moj duh in jo vodil v vsako resnico, kot sem Jaz sam oznanil....Amen.

Bertha Dudde